

Αδελφός

Ac36e-19101005 01

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Είς τὴν 3ην σελίδα δ στίχος..... ληντ 80
Είς τὴν 4ην σελίδα δ στίχος..... ληντ 20

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 18 — ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΩΠ

μὰ βιάζει, δημιουργῶ καὶ ἐγὼ νέαν διάλεκτον, τὴν Γαλλογερμανικὴν!

— "Οχι δὲ! "Ομιλεῖτε θαυμάσια τὰ Γερμανικὰ διαμαρτύρεται τὸ ἀκρατήριον.

— Τὰ Γερμανικὰ τοῦ κ. Ζωρῆς

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ Γερμανικὰ τοῦ κ. Ζωρῆς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπόδειγμα ὕψους. Πολλὰκις μάλιστα ὁ ἀπροόπτως Γερμανοποιήσας ῥήτωρ, ἡναγκάζετο νὰ διακόπτεται καὶ στρεφόμενος πρὸς ἐλεῆμονά τινα παρκαθήμενον περικαλεῖ νὰ τῷ ὑπανθυμίζῃ τὰς Γερμανικὰς λέξεις τὰς ἀντιστοιχοῦσας τῶν Γαλλικῶν, τὰς ὁποίας τῷ ἐψιθύριζε.

Ἐμίλησε κατόπιν περὶ τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου καὶ τῆς μελλούσης συναδελφώσεως τῶν ἐθνῶν πρὸς ἀλλήλα.

Ἐμίλησε περὶ τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ζωγράφου Ντύρερ, τοῦ κατὰ προτίμησιν ζωγραφίσαντος τὰς προσωπογραφίας ἀνδρῶν ἐγκυφάντων εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων κοινωνικῶν καὶ ἀνθρωπίνων προβλημάτων.

Καὶ κατόπιν ὤψων τὰς χεῖρας πρὸς τὸν πλησιάζοντα πρὸς τὴν δύσιν του ἤ-ιον, κατέληξε :

— Πρέπει ἡ Γερμανικὴ δημοκρατία, ἡ τόσον γενναίως πολέμησασα ἐν Πρωσίᾳ ὑπὲρ τῆς καθολικῆς ψηφορίας, νὰ ἐμπνευσθῇ παρὰ τῆς πούρης πνοῆς τοῦ Γαλλικοῦ σοσιαλισμοῦ! Ὁ Γάλλος ἐγὼ, χαιρετίζω τὴν σοσιαλιστικὴν Γερμανίαν!

Ἄουρ διντερζέεν!

Θύελλα χειροκροτημάτων ἐκάλυψε τὸ πέρασ τοῦ λόγου του καὶ ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ἤρχισε νὰ ᾄδῃ τὴν Μασσαλιώτιδα προπέμψαν ἐν θριαμβῷ διὰ ταύτης τὸν διακερπὴ Γάλλον σοσιαλιστήν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η' ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Περὶ τῆς ἐν Λονδίῳ ἀρχαίας ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἡ ὀρθότερον καθ' Ἡσύχιον Ἀπέλλας (chapel), ὡς ἀποκαλοῦσι ταύτην καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, ἔγραψεν ἐκτενὲς πρὸς ἐτῶν δ' ὀκτὼ. Ροδοκανάκης ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ τῷ ἐπιγραφόμενῳ «Λέοντος τοῦ Ἀλλατίου — Ἑλλάς Leonis Allatii — Hellas, Σελίς 149 Σημ. (ib). Τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος διασώζεται ἐτι καὶ νῦν καίεται παρὰ τῇ δόμῳ Crown Street πρὸς ἀνατολὰς τῆς Park Square, τῆς ἀξιοσημειώτου ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Γ'. ὡς τὸ κατὰ γῶγιον τῶν νυκτερινῶν ἡδυπαθειῶν τοῦ τότε Πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας Γεωργίου τοῦ Δ'. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὸ Λονδίον καὶ ἐπιθυμῶν ἵνα ἴδῃ τὸν ναὸν τοῦτον δέον ὅπως ζητήσῃ τὴν λεωφόρον Tottenham Court Road καὶ μεταδῇ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἑνὴν ἢ λεωφόρον αὐτῇ συναντιῶντα μετὰ τῆς μεγάλης λεωφόρου Oxford Street, μεθ' ἧς σχηματίζει γωνίαν ὁδὴν. Ἀπὸ τῆς γωνίας δὲ ταύτης ἀρχεται ἐλικοειδὲς παράδος Crown street καλουμένη ἀπὸ τινος παρ' αὐτῇ πάλαι ποτὲ κειμένου Ζυθοπωλείου. Τῷ εἰσσερχομένῳ εἰς τὴν παράδον ταύτην καὶ προχωροῦντι πρὸς μεσημβρίαν δεξιθὲν οὐ μετὰ πολὺ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Rose street εὐρήσκει οἰκοδόμημα. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἐστὶν ὁ ναὸς τῆς Παρθένου (St. Mary the Virgin) ἀγερθεὶς ἐπὶ Καρόλου τοῦ Βου ὑπὸ τῶν ἐν Λονδίῳ ἐλλήνων μεταναστῶν καὶ ἐγκαταστῆς τῷ 1677 ὑπὸ τοῦ τότε παρεπιδημοῦντος ἐν Λονδίῳ, ἵνα διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσῃ βιβλίον πρὸς χρῆσιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας «Ἀπολόγιον» καλούμενον, Ἀρχιεπισκόπου Σίμου Ἰωσήφ Γεωργερίου τοῦ Μηλίου. Ἡ μεσημβρινὴ καὶ δυτικὴ πλευρὰ τοῦ ναοῦ τούτου διασώζεται ἀνέπαρος. Ἡ εἰσόδος αὐτοῦ καίεται ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς καὶ εἰσέρχεται τις εἰς αὐτὴν διὰ προαυλίου Chapel place καλουμένου, ἐπεκτεινόμενον καθ' ὅλην τὴν μεσημβρινὴν καὶ δυτικὴν πλευράν.

Ἐπὶ τοῦ ὑπερθυρίου τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ ὑπάρχει καλῶς διατετηρημένη ἡ ἐξίς ἐπιγραφή : «Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ ΑΧΟΘ ἀνηγέρθη ὁ ναὸς οὗτος ὑπὲρ Ἑθνους Ἑλλήνων βασιλευσάντος οὐ γαλινοτάτου Καρόλου Βου καὶ ἡγεμονεύσαντος τοῦ πορφυρογεννήτου Ἰακώβου, ἀρχιστρατιωτοῦ τοῦ αἰδοσιμωτάτου κυρίου Ἑρρίκου τοῦ Κόμπτω-νος διὰ δαπάνης τῶν ἄνωθεν καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ εὐγενῶν, συνδρομῇ δὲ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος Σίμου Ἰωσήφ Γεωργερίου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Μήλου». Δυστυχῶς ὁ ναὸς οὗτος ἐπ' ὀλίγα μόνον ἔτι διέμενε κτήμα ἑλληνικόν. Ἡ ἑλλειψίς ὡς φαίνεται μέτρων πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἢ μᾶλλον ὁ μαρasmus τῶν τότε ξενιτευομένων Ἑλλήνων, οἵτινες ἦσαν τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ πεπτιχότος Ἑλληνισμοῦ, ἐπὶνεγκον τὴν ἀπαλλοτριώσιν αὐτοῦ, ὅστις ἐδόθη εἰς τοῦ τότε πρόσωτος διαμαρτυρομένου Γάλλου καὶ στήμον ἑξακολουθεῖ ἵνα ἡ προσκυνητήριον διαμαρτυρομένην Ἀγγλῶν. (ἰ)σίδεν τοῦ ναοῦ τούτου παραλλήλως τῆς ὁδοῦ Crown Street ἀπὸ τῆς ἡδὸς Greek street λαβοῦσα τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ἐκεῖ οἰκούντων Ἑλλήνων, οἵτινες ἀπωλέσαντες ὡς φαίνεται πᾶσαν ἐλπίδα περὶ ἀναγεννήσεως τῆς ἡμετέρας Πατρίδος ἀπεληνίσθησαν καὶ ἀφομοιώθησαν τοῖς ἔγχωροις οὐδὲν ἕλκος ὑπάρξεως καταλιπόντες. Εἰκάζεται ὅτι ὁ ναὸς οὗτος οὐκ ἐστὶν ὁ πρῶτος ἐν Λονδίῳ ἱδρυθεὶς. Τὸ μοναστήριον St. Giles παρὰ τῷ ὁποίῳ καίεται ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Γύλου, Ἑλλήνος γεννηθέντος ἐν Ἀθήναις ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας καὶ ἀποδημήσαντος κατὰ τὴν ἐβδόμην ἑκατονταετηρίδα εἰς τὴν ἑσπερίαν Εὐρώπην, ἔβη πρῶτος ἱερεὺς τὸ μοναστήριον καὶ ἡσχέσε τὸν μοναχικὸν βίον.

Τὸ Μοναστήριον τοῦ St. Giles δὲν ὑπάρχει ἄρ' ἢς τὰ μοναστήρια κατηργήθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὑπάρχει ὅμως ὁμώνυμος συνοικία, ἣτις ἐστὶ τὸ διεθνὲς καταγῶγιον τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀνατροπῶν. Πρῶτος ἐπίσης οἱ Ἑλλήνες κατέστησαν γινώσκοντες τοὺς Ἀγγλοῖς

τὴν χρῆσιν τοῦ καὶ ἱδρυσαν καφενεῖα. Ἐξῶθεν τῶν τειχῶν τοῦ Λονδίνου παρὰ τῇ δόμῳ Strand ἀπέναντι τῶν νεοδμήτων Δικαστηρίων (Law Courts) ὑπῆρχε τὸ διάστημα Ἑλληνικὸν καφενεῖον Grecian, ἐν ᾧ συνήρχοντο πάντες οἱ λόγοι, ἐν οἷς ὁ δαιμόνιος Ἰσαὰκ Νεῦτων, ὁ Addison, ὁ Steele, ὁ Goldsmith καὶ πλείστοι ἄλλοι σοφοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, οἵτινες διήρχοντο τὸ ἐσπέρας εἰς ἐπιστημονικὰς καὶ φιλολογικὰς συζητήσεις. Ὁ νομοδιδάκτωρ King διηγείται, ὅτι ἐν τῷ Καφενεῖῳ τούτῳ δύο εὐερέθιστοι νεανίαι διαφωνήσαντες περὶ τῆς προφορᾶς Ἑλληνικῆς τινος λέξεως, ἐξῆλθον εἰς μονομαχίαν, καθ' ἣν ὁ εἰς ἐμέτρησε τὸν βίον τῷ εἶπαι τοῦ ἐτέρου. Τὸ Καφενεῖον τοῦτο διατηρήθη μέχρι τοῦ ἔτους 1842, ὅτε κατεδαφίσθη καὶ ἀντὶ τῆς οἰκοδόμημα, ὅπερ εἰς ἀνάμνησιν ἐκλήθη Grecian Chambers, καὶ ὅπερ σώζεται ἕως σήμερον. Ταῦτα ἐκ τῶν σημειώσεών μοι ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῇ ὑποδείξει τοῦ ἐν Λονδίῳ λογιῶν ὁμογενοῦς κ. Σ. Παπαντωνιοπούλου, κατὰ τὸν χρόνον πρὸ ἐν Ἀγγλίᾳ λόγῳ σπουδῶν διαμονῆς μου πρὸ ἐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1910.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. Ε. ΓΙΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ
Πρωτοδικὴς

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ

Η' ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

- Πῶς ἔγινεν ἡ ἐναρξίς
- Προνόμια καὶ Σύνταγμα
- Ὑπουργικαὶ δηλώσεις

ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΙΣ, 2 Σεπτεμβρίου (ταχυδρομικῶς).— Εἶνε γνωστὸν ἐν ὀλίγοις, ἐκ τηλεγραφικῶν πληροφοριῶν, τὰ χρέος συμβάντα ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. Ἀκριδέστερον καὶ ἐκτενέστερον ταῦτα ἔλαβον χώραν ὡς ἑξῆς :

Τὴν 9ην κ. μ. ἤρχισαν προτερχόμενοι εἰς τὰ Πατριαρχεῖα οἱ διὰ τὴν Ἑθνοσυνέλευσιν ἀντιπρόσωποι, ἀκριδῶς δὲ τὴν 10 καὶ 20' μετέβησαν εἰς Φανάριον δι' ἀεροπλοίου ἐκ Κεραιῶν κόλπου 40 ἐπαρχιακοί, ὧν οἱ περισσότεροι ἀνενόχλητοι εἰσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἀμέσως ὡς συνεκεντρώθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι ἤρχισαν αἱ συλλήψεις μεταξὺ δὲ τῶν ἀμέσως ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας συλληφθέντων ἐπαρχιακῶν ἀντιπροσώπων, πρῶτος ὑπῆρξεν ὁ ἀντιπρόσωπος Κυθωνιῶν κ. Αὐρήλιος Σπαθάρης. Ἀμέσως μετ' αὐτὸν συνέλθθησαν οἱ ἐπαρχιακοὶ ἀντιπρόσωποι Πολυγένης, Ναοῦμ, Π. Χριστός, Ι. Ταπεινός, Π. Πολύβιος, Ν. Μακρίδης, Χρ. Θωμαΐδης, Ι. Καμπαλούρης, Β. Μιρμιλογίους, Β. Δεσπότης, καὶ Δ. Τράντας καὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν. ἔβη ὑπεβλήθησαν εἰς ἰδιαιτέραν ἀνάκρισιν.

Περισσότερον τῶν ἄλλων διήρκεσεν ἡ ἀνάκρισις τοῦ κ. Αὐρ. Σπαθάρη.

Ὀλίγον μετὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἀντιπροσώπων συνέλθθη καὶ ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Σ. Καζανόδας ὡς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ πατριαρχικοῦ τουρκικοῦ γραφείου κ. Δ. Φύτος.

Ἀμφοτέρωι οἱ συλληφθέντες ὠδηγήθησαν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν.

Καθὰ ἐξηκριβώσαμεν ἡ σύλληψις τοῦ κ. Φύτου ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἐξεληφθῇ ἀντὶ τοῦ κ. Χλωροῦ ἀντιπροσώπου ὡς γνωστὸν ἐν τῇ Συνελεύσει.

— Ἀπολύσεις τῶν συλληφθέντων

Ὁ Πατριάρχης, οἱ ἅγιοι Συνοδικαὶ καὶ οἱ Σύμβουλοι λαβόντες γινώσκιν τῶν συλλήψεων ἐζήτησαν διὰ τοῦ α. Κακουκεχαγιά τὴν ἀπόλυσιν τῶν συλληφθέντων.

Ὁ διευθύνων τὴν ἀστυνομίαν Φαναρίου εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ κ. Οἰκιστοῦ ὅπως ἀπολύσῃ τοὺς συλληφθέντας, ἀπήντησεν, ὅτι δύναται ν' ἀπολύσῃ μόνον τοὺς κ.κ. Καζανόδαν καὶ Φύτον, ἀφοῦ πετιθῇ, ὅτι δὲν εἶνε μέλη τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως. Ταῦτα καὶ ἐγένετο.

Ἀργότερον ἀφοῦ ἡναγκασθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι εἰς ὑπογραφήν ἑγγράφου δηλοῦντος, ὅτι δὲν θὰ μετὰσχῶσι τῆς Ἑθνοσυνελεύσεως ἀπελύθησαν πάντες πλὴν τοῦ κ. Ἀνδρ. Σπαθάρη μὴ κατεθέντος νὰ συνυπογράψῃ τοιοῦτον ἑγγράφον.

— Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις

Ἐνῷ ταῦτα ἐγένοντο ἐν τῷ ἀστυνομικῷ σταθμῷ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις μεγάλη κυρετρηθεὶς κινήσις. Πλήθος κόσμου εἶχε συναθροισθῇ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἰνδίκτου καὶ τῆς Παμκακιστοῦ. Ἡ μεγάλη αἰθουσα τῆς συνεδριάσεως ἦτο καθ' ὅλα ἑτοιμος.

Ἐντοπιοὶ καὶ ξένοι δημοσιογράφοι προσήλθον πλείστοι.

— Ἡ ἐναρξίς τῆς συνεδρίας

Πρῶτοι εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν οἱ Ἀρχιερεῖς, μετ' αὐτοὺς δὲ τὰ παρόντα μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν.

Ὁ Πατριάρχης καταλαμβάνων τὴν προεδρικὴν ἔδραν τὴν 10 καὶ 40' εἶπε τὰ ἑξῆς ἐν βροντώδει φωνῇ :

Σὺν Θεῷ ἀρχομένη τοῦ μεγάλου καὶ σπουδαίου ἔργου τῶν ἐργασιῶν τῆς μεγά-

πρώτην φοράν μετὰ τὴν «Κατοχὴν» ἔκαμε μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ μᾶς ἔδωκε καὶ τὸν τύπον τοῦ θεατρικοῦ ἔργου, ὅπως τὸ ἐννοεῖ αὐτός.

Εἰς τὸ θέμα ἐκεῖνο τὸ ἀχανές καὶ ταῦτο χρόνως λιγώτατον, τὸ ὁποῖον ἐπεκε εἰς ἕνα ἐκπαισδίων νὰ περιλάβῃ μίαν ἐποχὴν ἐλόκληρον, ὁ κ. Βώκος ἐπέθεσε δρᾶμα ἀληθινῶν συγκινήσεων, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν εἰς τὸ πατριωτικὸν θεᾶτρον ἀπὸ τῶν ὁποίων εἶχε φυγαδευθῇ τὸ κοινόν, κουρασμένον ἀπὸ τὴν λογοκοπίαν, τὴν κενὴν πατριδολογίαν, τὴν ἀδειαν καὶ ἀνέστητον αἰσθηματικότητα. Ἡ «Κατοχὴ» μᾶς παρουσιάσεν ἕνα Ὄθωνα ὁ ὁποῖος ἐμείνε τύπος πλέον καὶ μίαν Ἀμαλίαν ἡ ὁποία συνεκίνησε καὶ ἐκκλόνισε καὶ ἐκείνους ποὺ τὴν ἐγνώριζαν ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τῆς καὶ ἐκείνους ποὺ τὴν ἔβλεπαν πρῶτην φοράν. Ἀλλὰ πρὸ πάντων μᾶς παρουσίασε μίαν Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1854 ἐθουσιῶσαν, καλλομένην ἀπὸ πατριωτικὰς παύσεις, ταπεινὰς ἀπὸ τὸς μεγαλειτέρας ἰδανικάς.

Τὰς ἀρετὰς τῆς «Κατοχῆς» ἔχει καὶ τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Βώκου. Ὅπως καὶ ὁ τίτλος του τοῦ δεικνύει, πρόκειται περὶ ἔργου καὶ πᾶσι συμβολικοῦ. Καὶ ὁ ζωγράφος Πανόριος, καὶ ὁ ἀνθρωπος τοῦ Πλάτωνος καὶ ἡ γυναῖκα

ἡ ἀγαπημένη καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀλλὰ καὶ τοὺς δύο ἀγαπῶσα, εἶνε μᾶλλον σύμβολα παρὰ ἀνθρωποι. Ἀλλ' εἰς τὰ σύμβολα τοῦ κ. Βώκος δίδει ζωὴν πραγματικὴν ὥστε νὰ αἰσθανώμεθα βαθύτατα τὰ καθήματά των, νὰ τὰ παρακολουθώμεν μετὰ συμπάθειαν καὶ μετὰ ἐνδιαφέρον εἰς τὰς ἀπορίας τὰς ὁποίας δημιουργοὺν τὰ μέγιστα ψυχικὰ προβλήματα τὰ ὁποία φαίνεται ὅτι εἶνε ὅμοια φεῖ! καὶ ὑπεράνω τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου. Μεμονῶτι ὀλίγον ὑπεράνθρωποι οἱ ἡρώες τοῦ κ. Βώκου μᾶς συνεκίνησαν, καὶ μᾶς ἀφῆσαν ἐκθροῦσιν ἰσχυράν.

Ἐπὶ ἐποψὶν ἐκτελέσεως πλὴν τῆς κ. Κυβέλης Ἀδριανῆς, ἡ ὁποία ἐποιεῖ μετὰ τὴν συνεισμενὴν τῆς δυνάμιν, πρέκει ἰδιαιτέρως νὰ μνημονευθῇ ὁ κ. Μαρτίος, ὡς ἄνθρωπος τοῦ Πλάτωνος καὶ ἡ κ. Σαρκῶ Ἀλκαίου, εἰς τὸν ῥόλον τῆς οἰκογενειακῆς φιλίας, ἡ ὁποία ἰδίως εἰς τὴν ἐκτάκτως ρεαλιστικὴν σκηνὴν τῆς β' πράξεως μᾶς ἔδωκε πραγματικῶς τὸ τέλειον τῆς ἡθοποιίας καὶ ἐχειροκροτήθη θερμῶς ὡς ὅπως τῆς ἡμετέρας.

Ὁ κ. Βώκος ἀνεκλήθη ἐκνευλῆθαι μένως ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Αἱ ἀμαρτίαι γονέων τοῦ κ. Τιμ. Σταθο-

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1910

Οι δὲ Ἀθηναῖς, δὲ Πειραιεὶ καὶ
δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τακτικοὶ ἀναγνώ-
σται τῶν «Ἀθηνῶν» ἀποκόπτοντες
καθ' ἐκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ
πρὸς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὰς ἀποπολιτείας
καὶ τὰς ἀποπολιτείας καὶ τὰς ἀποπολιτείας
καὶ τὰς ἀποπολιτείας καὶ τὰς ἀποπολιτείας

λὴς ταύτης Ἐθνοσυνελεύσεως δι' αὐτῶν τῆς
Ἐκκλησίας καὶ δέξασαν τοῦ ἡμετέρου Γέ-
νου. Εἶδε δ' ὁ Ὑψιστος νὰ εὐδοκῇ καὶ κα-
τευθύνῃ τὰς ἐργασίας ἡμῶν.

Σιγὴ θρησκευτικὴ καὶ συγκίνησις ἐπεκρά-
τησε, ταύτην δὲ διέκοψε καὶ πάλιν τοῦ Πα-
τριάρχου ἡ φωνὴ λέγοντος :

Εὐλογητὸς ὁ Θεός...

Εἶτα ἤρξισεν ἡ ἱεροτελεστία καὶ μετ' ὀλίγα
λεπτὰ ἐλήφεν.

— Ὁ λόγος τοῦ Πατριάρχου

Ὁ Πατριάρχης τότε προχωρῶν πρὸς τὴν
ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς αἰθούσης καὶ πλησίον
τῶν παραθύρων, ἀναγινώσκει τὸν ἀκόλουθον λό-
γον, τοῦ ὁποίου διδόμεν ἐνταῦθα τὴν ἐξῆς συ-
νοπτικὴν περίληψιν :

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, ἐντιμοὶ κύριοι Σύμ-
βουλοι καὶ οἱ ἀσκητοὶ τῆς ἐκτακτοῦ
ταύτης καὶ μεγάλῃ Ἐθνοσυνέλευσιν ἀνι-
πρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν

Τέσσαρες ὅσοι αἰῶνες, ἅγιοι ἀδελφοὶ καὶ ἀγα-
πῆται Χριστῶ τέκνα, παρήλθον ὅποτε ἐλέω
Θεοῦ τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ζεῖται ἐν
τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ, τέσσαρες ὁλόκληροι αἰῶ-
νες, καθ' οὓς ἐκάστοτε οἱ προκατόχοι ἡμῶν συν-
ήρχοντο μετὰ τῆς χορείας τῶν ἀρχιερέων καὶ
τῶν ἐπιλόκων τοῦ Γένους εἰς τὸν χώρον τοῦτον
καὶ συνεσκέπτοντο καὶ ἀπεφάσιζον ὅ,τι συνέτει-
νον εἰς τὴν πρόβον καὶ διάσωσιν τῶν συμφερόν-
των τοῦ ἡμετέρου εὐσεβοῦς γένους.

Καὶ ἡδὴ τεθλιμμένοι καὶ καταπεπονημένοι
γόνυ κλινόμεν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ δοξάζο-
μεν τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὰ συμβαίνοντα ἡδὴ ἡμῖν.
Εὐχαριστίας ἀναπέμπομεν τῷ Θεῷ, διότι βλέπο-
μεν ἐνταῦθα συνηγμένους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ἀντιπροσώπους τοῦ Ἐθνους, προθύμως πάντοτε
προσερχομένους πρὸς ἐπικουρίαν τῶν ἀναγκῶν
τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Εἶνε γνωστὰ αἱ ἀφορμαὶ καὶ τὰ αἷτια, ὧν
ἐνεκα ἀπέβη ἀναπόφευκτος ἀνάγκη ἡ σύγκλησις
τῆς μεγάλης ταύτης Ἐθνοσυνελεύσεως.

Γεγονότα ἀλλεπάλληλα ἐπιτελούμενα ἀπὸ
τινὸς εἰς βάρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν κα-
θεστώτος, προερχόμενα εἰς ἐξ ἄγνοιας τῶν
ὕπαλλήλων, εἰς ἐκ παρεξηγήσεως, συνέβησαν
καὶ συμβαίνουν εἰς ἐξ ἀντικείμενα εἰς τὴν ὑπὸ
τοῦ Συντάγματος καθιερωθεῖσαν ἰσότητά καὶ
ἐλευθερίαν, καὶ θίγοντα τὰ ἀνέκαθεν ὑφιστάμενα
προνόμια τοῦ ἡμετέρου γένους, ἅτινα δι' ἡμᾶς
ἀποτελοῦσιν ἱερὰν καὶ τιμαλῆ παρακαταθήκην,
ἣς οὐδέποτε τὸ Ἐθνὸς δύναται νὰ ἀνεχθῇ τὴν
παραβίασιν ἢ ἀκρωτηρίασιν.

Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συντάγματος ἐχαιρέτισθη
ὑπὸ τοῦ ἀνέκαθεν φιλελευτέρου ἡμῶν Ἐθνους
μετὰ μεγίστης χαρᾶς, καθόσον ὑπισχενέτο αὐτοῖς
τὰ τοῖς πᾶσι ποθητὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς
ἰσότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Οὗτος ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μιδάτ παῖς κατὰ τὴν ἐπί-
σκεψιν αὐτοῦ πρὸς τὸν προκατόχον μου Ἰωα-
κείμ τὸν Β', εἶπεν : «Ὁ μεγάλυμος ἡμῶν
Ἀναξ ἐπικυρῶν τὰ ὀμότερα προνόμια καὶ ἐξασ-
φαλίζων αὐτὰ ἐπιδαφίλει πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ
Συντάγματος καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀπορ-
ρεύσεως ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος.

Ἐν τοῖς γεγονότα ἵνα γνωστὰ τοῖς πᾶσι
ἡμῖν, δὲν διεπίστωσαν τὰ ὑπεσχημένα ταῦτα ἀ-
γαθὰ, τελευταῖον δὲ διὰ τῆς ἐπιψηφίσεως νόμου
ὑπεισερχομένου εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν
τῆς Ἐκκλησίας καὶ διασαλεύοντος τὸ ἐκ τῆς
ἰδιοκτησίας πηγᾶν δικαίον, ἐξηκολούθησεν ἡ
τοιαύτη ἐκφανσις.

Θὰ ἦτο λοιπὸν ἀκατανόητος ἐκ μέρους ἡμῶν
ἀντίληψις ἂν ἐνῶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι
ἀπηλαύσαμεν τὰ ὑπεσχημένα ἀγαθὰ, ἐξάνομεν
συγχρόνως τὰ προνόμια ἡμῶν, ἐφ' ὧν ἐδράζεται
ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ὑπόστασις, καθόσον ἡ ἀπώλεια
αὐτῶν θὰ ἰσοδυναμῇ εἰς τὴν ἐκμηδένισιν καὶ
ἐξασφάλισιν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἐκ τῆς χορείας
τῶν ἐθνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρ πάν ἄλλο
ἔχει δικαίωμα νὰ παραμῆνῃ λόγῳ τῆς ἱστορίας
τοῦ καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας προσέφερον
εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς
ἐπιστήμαις.

Γνωρίζομεν τὰ καθήκοντα ἡμῶν ὡς πολιτῶν
καὶ ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πάντοτε
πιστῶς καὶ εὐδίκως ἐξετελέσαμεν καὶ ἐκτελοῦ-
μεν, πάντοτε δὲ ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ νόμου ἐνηρ-
γήσαμεν, ἀκριβῶς δὲ ὑπὲρ πάντων ζητοῦμεν τῶν
νόμων τὴν τήρησιν.

Τὰ προνόμια ἡμῶν ἀνεγνωρίσθησαν καὶ διὰ
Χαττίων καὶ Βερσατίων καὶ συνθηκῶν καὶ δεζυ-
ρικῶν ἐγκυκλίων, καὶ εἶνε νόμος τοῦ Κράτους
σεβαστός, ὅστις ἀποτελεῖ δι' αὐτὸ τοῦτο θεμε-
λιώδη διάταξιν τοῦ Συντάγματος.

Ἐναγχοῦς ὅμως ἐγένετο ἐπέμβασις εἰς τὸ δι-
καίον τῶν προνομίων, ἀνατρέπουσα αὐτὴν τὴν
ὑπόστασιν αὐτῶν, ἐπ' ἣν βάσει δὲ ταύτης τοῦ
καθεστώτος καὶ συμφῶνως τρέφει τὸ πνεῦμα
καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, συνήλθομεν εἰς τὴν
Μ. ταύτην Ἐθνοσυνέλευσιν, ὅπως αὕτη μελε-
τήτῃ τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τῆς συνεννοήσεως
ἡμῶν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἄσπιν καὶ
λύσει πάσης διαφορᾶς καὶ πρόληψιν τυχόν τῆς
ἐν τῷ μέλλοντι τοιαύτης.

Ἡ ἄσπιν τῶν διαφορῶν τούτων θὰ ἀποδῇ λίαν
συμπερούσα τῇ κοινῇ πατρίδι, ἀπαλάττουσα τὴν
τε Κυβέρνησιν ἀπὸ τῶν ἐξ αὐτῶν προερχομένων
ἐνοχλήσεων καὶ προάγουσα τὴν εὐημερίαν τοῦ
ἡμετέρου Ἐθνους.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην καλοῦντες ὅμᾳς καὶ
κηρύττοντες τὴν ἐνδοξίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς πα-
ροῦσης Ἐθνοσυνελεύσεως, εὐχόμεθα ὅπως ἀ-
ποδώσιν αὐταὶ ὅ,τι κρείττονες ἐπ' ἀγαθῶν καὶ
πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινῆς Πατρίδος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης προσέθηκε :

Καθ' ἡμῶν ἱερὸν, ἱερῶτατον, θεωροῦμεν, ὅπως
εὐχρηστέως ὑπὲρ τοῦ Ἀνακτοῦ ἡμῶν, ὅστις ἐν

πολύῳ ἀρχίζον ὡς ὥραία κωμῶδιᾳ χαρακτή-
ρων καὶ τελειώνον ὡς δρᾶμα ὀλίγον περα-
σμένης σχολῆς. Μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ
τέλους μεσολαβοῦν σκηναὶ πολὺ εὐμορφῆς καὶ
χαρακτηριστικαί, ὅπως εἰς τὴν φινάλε τῆς β'
πράξεως, καὶ ἡ σκηνὴ μετὰ τῆς ἐλαφροῦς
γυναικὸς Μαίρης καὶ τῆς συζύγου τοῦ τραπε-
ζίτου Μιλτιάδου.

Ὁ κ. Σταθόπουλος μᾶς παρουσίασεν εἰς
τὴν σκηνὴν ἕνα Ἀθηναῖον ἡμίκκομον ὁ ὁ-
ποῖος δὲν εἶχε θέσιν ἕως τῶρα καὶ πρέπει
νὰ τοῦ εἰμεθα εὐγνωμόνες. Αἱ τρεῖς γυναῖκες
αἱ ὁποῖαι μοιράζονται τὴν δρᾶσιν εἰς τὸ ἔρ-
γον καὶ αἱ τρεῖς ἀκαταστάσεις καθ' ὅν
τρόπον καταστρέφονται τὰ κορίτσια ἀπὸ τοὺς
ἄνδρας. Ἡ μία εἶνε ὅπως δῆποτε εὐπορος
καὶ κατάρθωσε νὰ κρατηθῇ εἰς κάποια θρία
ὡς ἐρωμένη τοῦ διαφθορῆως τῆς τὸν ὁποῖον
βασιλεύει καὶ περιφρονεῖ. Αἱ δύο ἄλλαι ἦσαν
ὑπερήφαναι καὶ κατέληξαν νὰ γίνωνται γυναῖ-
κες τοῦ ἡμίκκομου. Ἰδοὺ λοιπὸν τρία πλά-
σματα περιφρονημένα τῶν ὁποίων τὰ αἰσθή-
ματα, ἀρκετὰ εὐγενῆ καὶ γενναῖα, μᾶς ζω-
γραφίζει ὁ κ. Σταθόπουλος. Ταῦτα χρόνως βί-
μως μᾶς δίδει καὶ ἕνα τύπον ὥρατον ἐνὸς ἄν-
θρώπου ἀνωτέρου ἀπὸ τὰς προλήψεις αὐτοῦ
τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος μαντεύων ἀθικτον τὴν
ἀγνότητα τοῦ ἔμειναν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς πρῶ-
της κόρης τῆς διαφθορῆως ἀπὸ τὸν ἄγαντον

τῇ ἀγαθότητι αὐτοῦ δὲν ἀμφιβάλλω δι' ὅλβεται
διὰ τὰ δίκαια κέρπεινα τοῦ ἡμετέρου Ἐθνους.
«Ὑπόχρεος ἐπίσης λογιζομαι ὅπως ἀναπέμψω
εὐχὰς ὑπὲρ τῆς Συνταγματικῆς ἡμῶν Κυβερνή-
σεως. Ἀν ἔχωμεν λόγους δυσπραγίας κατὰ τι-
νων τῶν μελῶν αὐτῆς διὰ τὴν πολιτείαν τῶν, ὡς
συνταγματικοὶ ὅμως πολῖται τιμῶμεν αὐτὴν καὶ
εὐχόμεθα, ὅπως ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς τῶν μεριμνῶν,
εἰς ὧς μᾶς ἐπέβαλον τὰ προμνημονευθέντα γεγο-
νότα».

— Πρόεδρος τοῦ Πατριάρχου

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐκέλευε πρό-
τασιν περὶ ἀναβολῆς μέχρι τῆς προσεχούσης Τε-
τάρτης ἢ Παρασκευῆς, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ ἐκ-
έλθῃ συνεννοήσις μεταξὺ Πατριάρχου καὶ Κυ-
βερνήσεως.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἀνεκτόχθησαν
κοικιλίαι γινώμαι, τέλος δὲ ἐγένετο δεκτὴ πρό-
τασις τοῦ Ἀγίου Ἐάνθης ὅπως ἡ Συνέλευσις
προβέλῃ τὴν προσεχῇ Παρασκευῇ.

Μετὰ τὴν ἀκοδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης
ἡ συνεδρία ἐλήθη.

— Καὶ ἄλλαι συλλήψεις

Ἄμα τῇ ἐξόδῳ ἐκ τοῦ Πατριαρχείου συνε-
λήθησαν οἱ ἐξῆς ἀντιπρόσωποι : Καστορίας κ.
Ι. Βαλαλᾶς, Ἀθηνῶν κ. Α. Δημόπουλος,
Προικοννήσου κ. Ν. Κυριακίδης, Μυριοπό-
του κ. Γ. Ξανθοπούλου, Φιλαδελφείας κ. Α.
Λαμπουράκης, Αἰνῶν κ. Γ. Φατῆς, Κορυδαῖος
κ. Μ. Θεοδοῦς, Βοδενῶν κ. Ἀδρ. Βαπορί-
δης καὶ ὁ Πελαγονίας κ. Δ. Σάρρος. Ἐπίσης
συνελήθη καὶ ὁ συνοδῶν τὸν κ. Σάρρον, δι-
κηγόρος κ. Π. Χατζαναστάσης, ὅστις μετὰ
μίας ὥρας κράτησιν ἀπελύθη.

— Ἀντιπρόεδρος τοῦ Πατριάρχου

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Νετζμεδδὴν βέης
εἰς τὴν προχθὲς μεταβᾶσαν αὐτῷ ἐπιτροπὴν,
ὅπως διαμαρτυρηθῇ περὶ τῶν ἀντιλήψεων τῶν ἀν-
τιπροσώπων, ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς :

«Ἐφ' ὅσον τὸ Πατριαρχεῖον ἐξακολουθεῖ νὰ
ἐμμένῃ εἰς τὰ παρῶν καὶ ἀντικανονικὰ διαβή-
ματά του καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς διατάξεις τοῦ
νόμου. Αἱ ἐνέργειαι τῆς δημοσίας ἀσφαλείας εἶνε
ἐν γνῶσει τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶνε ἐν τάξει,
αἱ δὲ παραστάσεις αὐταὶ εἶνε ἀπορριπταί, διότι
εἶνε ἄποσι. Εἰς πάντα τὰ ἐργάσιμα πρόσωπα
ἀνακοινώσατε ὅσα σὰς λέγω καὶ ὑποδείξατε εἰς
αὐτοὺς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπακοῆς εἰς τὸν νόμον
καὶ εἰς τὰς συστάσεις τῆς Κυβερνήσεως».

Εἰς τὰς αὐτὰς περιπτὸν δηλώσεις προέβη καὶ
ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Σαφκίτ πασᾶς.

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Σελήνη 16 ἡμερῶν

Ἄνατ. ἡλ. ὥρ. 5 λ. 46'—Δύσ. ὥρ. 6 λ. 3.

Ζαχαρίου τοῦ προφήτου

Ο ΝΟΜΟΣ περὶ ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν ἐκ-
τός τοῦ ὅτι εἶνε λογικώτατος καὶ ἐκρεπε
νὰ εἶχε ἐφαρμοσθῇ πρὸ πολλοῦ, ὑπόσχεται καὶ
νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ διαφορῶν κωμικότητας τῶν
ὁποίων γινόμεθα μάρτυρες, ἰδίως εἰς τὰς συ-
νοικίας. Κουρεῖται καὶ μαγειρεῖται καὶ τευκετεῖ-
δικα αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ τοποθετή-
σουν καὶ γαλλικὰς ἐπιγραφὰς χάριν τῆς ξένης
τῶν πελατείας ἢ ὁποῖα ἂν δὲν ζυρίζεται καὶ
δὲν τρώγει εἰς αὐτὰ, βεβαίως ὅμως γελαῖ ἀ-
φθόμως.

Ἄλλοι πρακτικώτεροι οἱ κυβερνηταὶ φορο-
λογοῦν τὰς ξένας ἐπιγραφὰς καὶ τὸ εἰσόδημα
τοῦ Κράτους ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης δὲν
εἶνε ἀσήμενον. Ἐν τούτῳ ἐγένετο καὶ ἐδῶ
θὰ εἰμεθα ἴσως εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ἢ νὰ
ἴδωμεν ἐλαττωμένους τὰς ξένας ἐπιγραφὰς ἢ
νὰ μετρήσωμεν αὐξάνσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων.
Ἀφοῦ ὅμως ἡ φορολογία φαίνεται δυσκόλη
τοῦλάχιστον ὡς ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος περὶ προ-
τιμῆσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς. Οἱ ξένοι
οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην ἐνὸς πράγματος δὲν
περιμένουν νὰ μάθουν ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ
πωλεῖται. Δὲν θὰ ἐλαττωθῶν λοιπὸν οἱ ξένοι.
Τὸ πολὺ-πολὺ θὰ ἐλαττωθῶν αἱ διεθνεῖς ἀ-
νορθογραφίαι.

Ὁ Βασιλεὺς ἐν Ἀθήναις

Χθὲς τὴν 9 1/2 π.μ. κατῆλθεν ἐκ Δεκελείας
ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν κ.
Πρωθυπουργόν καὶ τὸν ὑπουργόν τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν.

Ὁ κ. Ἐλλιοτ παρὰ τῷ κ. Καλλέργη

Χθὲς τὴν 9 π.μ. ὡρὴν μετέβη εἰς τὸ ὑ-
πουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐγένετο δε-
κτὴ εἰς ἀκρόασιν μακρὰν παρὰ τῷ κ. Καλ-
λέργῃ ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας
σέρ Φ. Ἐλλιοτ.

Καθ' ἃ ἐληρηροφρήθημεν κατὰ τὴν ἀκρόα-
σιν ταύτην ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῆς συνο-
μολογηθησομένης μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἑλ-
λάδος συμβάσεως περὶ ἐγκληματικῶν μεταξὺ
τῶν δύο Κρατῶν. Ἡ σύμβασις αὕτη, ἔτοιμος
καθ' ὅλα, θέλει ὑπογραφῇ αὐρίον.

Νέον ἔργον

Ἡ τόσον γνωστὴ καὶ καταλαβούσα ἐμῶς
ἐκλεκτὴν θέσιν μεταξὺ τῶν γραφουσῶν Ἑλ-
ληνίδων κυρία Εἰρήνη Πολυδίου Δημητρακο-
πούλου, παρέδωκεν εἰς τὴν Ν. Σκηνὴν τὸ
νέον τρίπρακτον δρᾶμα τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον
«Τὸ Σερρικόμα».

Τὸ ἔργον στρέφεται περὶ τὸ ζήτημα τῆς
υἱοθεσίας, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται ἡ συγ-
γραφεὺς μὲ πολλὴν λεπτότητα, δύναμιν καὶ
ἄδραν σκέψιν, διακνέεται δὲ ὁλόκληρον ἀπὸ
βαθὺ αἰσθημα καὶ δραματικῶν πάθος καὶ πολ-
λὴν κοίτην, κατὰ τὴν βεβαίως τὸν παρα-
στάντων εἰς τὴν ἀνάγνωνσιν λογίων.

Αἱ δοκιμαὶ ἤρξαν, τὴν δὲ προσεχῇ Δευ-
τέραν θὰ ἔχωμεν μίαν ἐκλεκτὴν πρῶτην,
καθόσον εἶνε τὸ πρῶτον τρίπρακτον ἔργον τοῦ

τραπεζίτη Μιλτιάδην, προσφέρεται νὰ τὴν
σώσῃ, λαμβάνων αὐτὴν σύζυγον καὶ φεύγων
τὴν ἰδίαν στιγμὴν μαζὶ τῆς. Ἐως ἐδῶ εἶνε
ὅλα τὰ ἀγαθὰ στοιχεῖα τοῦ ἔργου τοῦ κ. Στα-
θόπουλου. Ἐξάφνα μὴ φωτογραφία γίνεται ἀ-
φορμὴ ν' ἀνακαλυφθῇ ὅτι ὁ νέος αὐτὸς τοῦ
ἔργου μετὰ δεκαπενταετῇ περιπλανήσιν
ἀπὸ τὰ ξένα καὶ ἡ νέα τοῦ διαφθέρῃ τὸ
σῶμα, ἀλλ' ἔμειναν ἀγνή τὴν ψυχὴν, εἶνε ἀ-
δελφῇ. Ὁ κ. Σταθόπουλος ἤθελε νὰ δικαιο-
λογῇ τὸν τίτλον τοῦ ἔργου του, ἢ ἤθελε νὰ
μᾶς δώσῃ μίαν συγκινητικὴν καὶ ἀπροσπτον
σκηνὴν εἰς τὸ τέλος ; Ἀγνοοῦν. Ὅπως δῆ-
ποτε τὸ ἔργον εἶνε ἀνίστον. Ἀν ἐτελείωνεν ὁ-
πως ἤρξατο, θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐνὸς ἀπὸ τὰ
τὰ ὥραιότερα Ἑλληνικὰ ἔργα. Τοῦ ἀπομέ-
νει ὅμως πάντοτε ἡ ζωηρὰ πρωτοτυπία τῶν
δύο πρῶτων πράξεων, ἡ τόλμη τῆς ἐμφανί-
σεως ἐνὸς κόσμου τὸν ὁποῖον δὲν εἶδεν ἀκόμη
τὸ Ἑλ. θέατρον.

Πρῶτης τάξεως ἡ ἐκτέλεσις ἀπὸ τὴν δε-
σποινίδα Κοτοπούλη, τὸν κ. Φύρστ, τὴν κ.
Λούη, τὴν κ. Μυράτ καὶ τὸν κ. Μυράτ. Ὁ
συγγραφεὺς κληθεὶς εἰς τὴν σκηνὴν δὲν ἐνεφα-
νίσθη. Ἐγνώσθη ἀργότερα ὅτι ἐκείνη τὴν
ὥραν ἔκερνε τὸν καπνὸν τοῦ εἰς τὸ Ζάπκειον.
Ἰδοὺ ἀκόμη μίαν ἐξυπνὴν πρῶτον πρῶτον ἀγα-
θη τοῦ Σταθόπουλου.

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ν
τ
Ε
ρ
σ
ὁ
φ
ε
τ
Κ
ε
σ
α
Δ
τ
Ο
ὁ
τ
κ
ἐ
γ
Φ
τ
κ
τα
κο
κ
τα
στ
λύ
τ
σθ
εί
Δ
τ
Δ
τ
γ
μα
Α.
Γα
'Α
νμ
Γα
Ζο
Χ.
Π
μα
Χ
Χ.
που
τά
Κο
με
Κω
δης
Κ.
λος
Σπ
'Α
Ζερ
Με
Κό
Κρε
Ε
'Ια
Δη
ρης
Ι.
λου
φας
ὁλ
Ε
Θε
μνη
ρίε
ρου
μαν
κτο
γεν
σχο
καί
πᾶ
'Ο
ρίε
νία
κρο
ἐκ
τού
τοῦ
ἢ
φισ
παι
'Ο
ἀνα
ἀρχ
θυρο
τὰ
γίν
σώζ
ἐν
τ
Α
'Α
δρί